

N:o 23.

Af Herr **Axel Bergström**: *Om underdånig skrifvelse med anhållan om utredning af de lagstiftningsåtgärder, hvilka kunna och böra vidtagas mot anledningar till olyckor till sjös m. m.*

Vid 1876 års riksdag väckte undertecknad motion om aflåtande af en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, innefattande anhållan om utredning af de lagstiftningsåtgärder, hvilka kunde och borde vidtagas mot anledningar till olyckor till sjös m. m., hvilken motion finnes intagen under N:o 1 i Bihang till Riksdagens protokoll vid lagtima riksdagen 1876, Första samlingen, 2:dra afdelningen, 2:dra bandet. Under åberopande af de utaf mig framställda skäl för hvad jag vid nästförflutna riksdag föreslog, vågar jag härmed förnya samma förslag och således hemställa:

att Riksdagen måtte besluta aflåtande till Kongl. Maj:t af underdånig skrifvelse, innefattande anhållan *dels* att Kongl. Maj:t ville låta genom särskildt dertill förordnade sakkunnige män verkställa fullständig utredning om de lagstiftningsåtgärder, hvilka lämpligen kunna och böra vidtagas mot sådana anledningar till olyckor till sjös, hvilka det kan ankomma på lagstiftning att undanrödja och förebygga samt, efter pröfning af komiterades betänkande och med Riksdagens medverkan, der sådan enligt grundlagarne erfordras eller eljest af Kongl. Maj:t anses önskelig, utfärda författningar i ämnet *dels* och att, derest reformer uti ifrågakämd syftning af den

norska lagstiftningen jemväl ifrågakomma, egna nådig omsorg deråt, att reformerna af de begge förenade rikenas lagstiftning varda vidtagna och utförda så likformigt, som det emellan rikena bestående statsrättsliga förhållande medgifver.

Stockholm i Januari 1877.

Axel Bergström.

Riksdagsman för Stockholm.

N:o 24.

Af Herr **J. P. Nilsson:** *Om ändring i stadgandena rörande tiden, då damlucka skall hållas öppen.*

Å den tid, då vår ännu gällande lag af år 1734 blef till efterrättelse antagen, befann sig vårt land, hvad odling och dermed sammanhängande förhållanden beträffade, i ett tillstånd, som icke ens lät ana hvad det efter en tidrymd af 143 år i dylika hänseenden skulle förete. En följd häraf är naturligtvis, att åtskilliga stadganden, som å förstberörda tid kunde vara i det allmännas intresse välbetänkta, under tidernas lopp genom inträffade förändrade förhållanden antagit en motsatt karakter; och, beaktande sådant, har regeringen och representationen med gemensamma bemödanden sökt ändra de föreskrifter, som befunnits icke mera befrämja utan lägga hämsko på landets materiella förkofran. Mycket har i sådant afseende blifvit uträttadt, mycket återstår dock ännu att verkställa. Det